C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Howard_Robert_E-Kane_16-Solomon_Kane_se_vraci_domu.PDB

PDB Name: Howard_R_E-Kane_16-Solomon_Kane
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 26.2.2005
Modification Date: 26.2.2005
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

ROBERT ERVIN HOWARD

SOLOMON KANE SE VRACÍ DOMŮ
(Solomon's Kane Homecoming)

Nad skalisky se vznášel racků křik
Vítr čechral pláty pěny
Vysoké vlny bily o pobřeží
Když se Kane znovu vrátil.
Divné ticho vítalo ho.
Městečko v Devonshire.
A on jak duch se záhrobí šel
Nahlížeje do stínů bran.
Nevěřícně lidé tam
Sledovali každý jeho krok.
A když se konečně posadil ke stolu v putyce
Ihned ho obklopili.
Za praskotu a vrzání starého trámoví Kane se
Zaposlouchal jako ve snu,

Až nakonec pozvedl džbán
A hlasem ducha ze záhrobí řekl:
"Sir Richard Grenville tady býval,
Tentýž, co zahynul od kulí.
Když jsme zadávali jednu ránu za druhou
Dva proti stu.
Žádný Don se však neprodral
Od úsvitu do úsvitu
Ačkoliv naše loď byla bez plachet
A celá ulepená od krve.

Bili jsme je, až nám praskala ocel.
Přišla krví zbarvená přílivová vlna
Až nás zmohl silný oheň z děl,
Když sir Grenville padl.
Mohli jsme samozřejmě doutnák zapálit
A rázem jít na dno."
(Tady ukázal lidem jizvy,
které si přinesl ze španělských galér).

"A kde je Bess?" zeptal se Kane,
"Díky mně jí zbyl jen pláč."
"V nevelké kryptě u nohou vln
Již celých sedm let spí."
Vítr od moře do dveří udeřil,
Salomon sklopil zrak
"Prach jsi a v prach se obrátíš,
Každého z nás to čeká."
V jeho očích se rozhořel oheň
Plný nadpozemských jisker
A Kane začal příběh vyprávět
O celé své výpravě.
"Uprostřed prvobytných, divokých zemí
Viděly mé oči
Sílu kouzel a strach džungle
A smrt na poušti.

Tam, na místě starším než svět
Vládla paní, která
Pyramidami lidských těl
Svou slávu věnčila.
I když v ní byla sladkost Lilithina
Ukrývala v sobě zmijí jed,
A její poddaní pili krev
V tom strašlivém Městě Zla.
Zabil jsem upíra, který krev
jejich krále stále upíjel.
Uprostřed nevlídných pohoří jsem pobýval,
Kde mrtvoly nocí chodí.
Viděl jsem, kolik hlav sťato bylo
Mezi masami nevolníků,

Okřídlené, nahé bestie
které létaly za svitu hvězd.

Unavily mě tyto cesty
Cítím tíži let.
Chci se tady, v Devonu, už usadit.
Nevydám se více do světa..."
Ale když zesílil šum vln
Jako kdyby přicházela bouře,
Solomon zvedl hlavu, jak
Pes který ucítí stopu
Když také druhý poryv větru
Připomenul moře šum,
Solomon Kane se zase zvedl
Posunul si dopředu svůj rapír.
S mámivým leskem v očích, který
Mu zastíral zrak
Odstrčil od sebe lidi
A vydal se přímo do noci.
Měsíc po obloze oblaka hnal
Nad bílou hřívou vln
Nikdo nevěděl, kam odešel Kane,
V jakou se vydal dáli.
Zpozorovali pouze jeho stín
Když oblaka blesk rozčísl
A podivný, nelidský hlas
Který s sebou přinesl vítr.

Přeložil Dittmar Chmelař